

T.C.
ANKARA BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ
CEZA DAİRESİ BAŞKANLAR KURULU
(CMK 308/A)

Karar No : 2019/*

İtiraz No : 2019/*

Kararına itiraz edilen daire : Ankara Bölge Adliye Mahkemesi *. Ceza Dairesi

Esas No : 2019/*

Karar No : 2019/ *

Karar Tarihi : 21/11/20

Mahkemesi : Ankara *. Asliye Ceza Mahkemesi

Esas No : 2018/*

Karar No : 2018/*

Karar Tarihi : 07/11/20

Olaylar:

Sanığın 15/10/2016 suç tarihinde haksız yere ele geçirdiği anahtar ile kilit açmak suretiyle gece vakti kullanma amaçlı hırsızlık suçunu işlediği kabul edilerek 5237 sayılı TCK'nın 142/2-d, 143, 146/1, 62.maddeleri gereğince 3 yıl 1 ay 15 gün hapis cezası ile cezalandırılmasına karar verilmiştir.

Bu karar aleyhine sanık bizzat kendisi 11/12/2018 tarihinde istinaf kanun yoluna başvurduğundan dosya Mahkememiz *. Ceza Dairesine gelerek 2019/* esasına kayıt olmuştur.

Dosyanın istinaf incelemesini yapan daire 21/11/* gün ve 2019/* sayılı karar ile istinaf başvurusunun kesin olarak esastan reddine karar vermiştir.

Bu karar aleyhine 5271 sayılı CMK'nın 308/A maddesi uyarınca Ankara Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı tarafından 29/11/* tarihli dilekçe ile itiraz yoluna başvurulmuştur.

İtiraz dilekçesine göre itiraz gerekçeleri şunlardır.

a) Sanığın olayda hırsızlık kastının bulunmadığı, çünkü evinde misafir olarak kaldığı katılanın kızı xxx'nin kullanımındaki aracı olaydan önceki tarihlerde de kullandığı, olay gecesini de sanığın arkadaşının araması üzerine daha öncede kullandığı uyumakta olan xxx'nin aracının anahtarını masanın üzerinden alarak acil yardım isteyen arkadaşına gitmek isterken yolda maddi hasarlı kazaya sebebiyet verdiği anlaşılmaktadır.

b) Olayda hırsızlık suçu oluşmamıştır. Sanığın eylemi hukuk mahkemesinde çözümlenmesi gereken bir fiili teşkil etmektedir. Yargıtay Ceza Genel Kurulunun kararlarında da belirtildiği gibi taşınır malın zilyetinin rızasının bulunmaması gerekir. Olayda sanığın faydalanma amacıyla hareket etmediği, hırsızlık suçunun unsurlarını oluşturacak bir eylemde bulunmadığı anlaşılmaktadır.

c) TCK 146/1 maddenin uygulandığı durumlarda eylem şikayete tabi olup 5271 sayılı CMK'nın 253.maddesi gereğince uzlaşma hükümlerinin uygulanması ve dosyanın uzlaştırma bürosuna gönderilmesi gerekmektedir. Şeklindeki gerekçelerle kesin karara itiraz edilmiştir.

Ankara Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığının itirazını değerlendiren Mahkememiz . Ceza Dairesi 05/11/20 gün ve 2019/* sayılı kararı ile somut olayda, katılan ve kızı xxx'nin sanığın aracı kullanması için açık ve zımni bir rızasının bulunmadığı, aksine sanığın xxx uyuduktan sonra onun rızası olmaksızın aracın anahtarını alarak evden ayrıldığı, tanık xxx'in

sanığın savunmasını doğrulamadığı, suçun maddi ve manevi unsuru itibariyle gerçekleştiği,

Diğer taraftan kullanma hırsızlığının oluşabilmesi için geçici yararlanma amacıyla alınan aracın kısa bir süre kullanıldıktan sonra sahibine geri verilmesi veya kolaylıkla bulunabileceği bir yere bırakılması, henüz bırakılmamış ise geri verilmek üzere alındığının açıkça anlaşılması ve iade amacının araç alınırken mevcut olması gerektiği halde bu konuda delil bulunmadığı gibi olayın yapılan kaza sonucu ortaya çıktığı, kullanma hırsızlığının unsurlarının oluşmadığı, ayrıca TCK 146/1 madde uygulanarak cezada indirim yapılmış ise de aleyhe istinaf talebi bulunmadığından uzlaşma işlemlerinin uygulanmasını gerektirmediği gerekçesiyle itirazın reddine karar vermiştir.

7188 sayılı Kanununun 30.maddesi ile değişik CMK 308/A maddesine göre Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı, Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Dairelerinin kesin kararlarına karşı sanık lehine her zaman, sanık aleyhine bir ay içinde olağan üstü itirazda bulunabilecektir. İtiraz öncelikle kararı veren daireye yapılacak, daire itirazı yerinde görmediği takdirde dosya Ceza Dairesi Başkanlar Kuruluna gönderilecektir. Başkanlar Kurulunun itiraz konusunda vereceği karar kesin olup, itirazın kabulüne karar verildiği takdirde gereğinin yapılması için dosya dairesine iade edilecektir.

Bu düzenlemeden anlaşılacağı gibi Ceza Dairesi Başkanlar Kurulunun görevi Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı ile Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Dairesi arasındaki uyumsuzluğu karara bağlamaktır.

Huzurdaki dosyaya bakıldığında hem suçun manevi unsuru yönünden hem de nitelemesi yönünden Başsavcılık ve Daire arasında uyumsuzluk bulunduğu anlaşılmaktadır. Çünkü ilk derece mahkemesi ve 14. Ceza Dairesi suçun manevi unsurunun gerçekleştiğini, sanığın hırsızlık kastıyla hareket ettiğini kabul ettiği halde Başsavcılık suçun manevi unsurunun gerçekleşmediğini, eylemin hukuk davasına konu edilebileceğini ileri sürmektedir. Yine 14. Ceza Dairesi hırsızlık suçunun mal edinme kastıyla işlendiğini kabul ettiği halde Başsavcılık hırsızlık suçunun işlendiği kabul edilse bile kullanma hırsızlığı kabul edilerek dosyanın uzlaştırma bürosuna gönderilmesi gerektiğini ileri sürmektedir.

Dosya incelendiğinde yargulamaya konu olayın şu şekilde gerçekleştiği anlaşılmıştır.

-Olay gecesine katılanın kızı xxx, doğum günü kutlamak üzere annesi katılana ait araç ile sanığın evine gelmiştir. Tanık xxxx sanığın evinde uyurken tanık xxx ve sanık, saat 01.30 sıralarında telefonla görüşükten sonra tanık xxx'nın sanığı bulunduğu yere davet etmesi nedeniyle sanık katılana ait ve kızı tarafından kullanılan 06 xx xxxx plakalı aracın anahtarını xxx'nin haberi, bilgisi ve rızası olmadan hatta o uyurken masanın üzerinden alarak tanık xxx'nin yanına gitmek üzere aracı bulunduğu yerden alıp götürmüştür.

Sanık anahtarını aldığı araç ile xxx Caddesinde seyir halindeyken maddi hasarlı trafik kazası yapmıştır. Sanık kazadan sonra tanık xxx'ya veya kolluğa haber vermeden aracı bulunduğu yerden kaldırarak xxx AVM yanındaki garaja çekmiş ve yaya olarak saat 05.00 sıralarında evine gelmiştir. Eve gelince olayı tanık xxx'ya anlatması üzerine katılanın ve ailesinin haberi olmuştur. Zaten sanık olay yerinde duran iki araca da çarptığı için bu araç sahipleri de şikayetçi olduğundan kolluk tarafından olayın araştırılmasına başlanmıştır. Sanık yargılama sonuna kadar katılanın zararını karşılamadığı gibi bu yönde bir çabası da olmamıştır. Hasarın kasko sigortası tarafından karşılanmasını beklemiştir. Ancak beyanlardan anlaşıldığına göre kaza yapan araç yerinden kaldırıldığı için kasko tarafından hasar karşılanmamıştır.

Sanık hakkında haksız yere ele geçirilen anahtar kullanmak suretiyle geceleyin kullanmak maksadıyla hırsızlık suçundan cezalandırılması için kamu davası açılmış, yargılama sonunda bu suçtan mahkumiyetine karar verilmiştir. Sanık hakkında TCK 146/1 madde

uygulanarak eylem kullanma hırsızlığı olarak kabul edildiği halde ilk derece mahkemesince uzlaşma hükümlerinin uygulanması bakımından dosya uzlaşma bürosuna sevk edilmemiştir. İstinaf başvurusunu esastan ret eden xx. Ceza Dairesi ise zaten eylemi kullanma hırsızlığı değil, mal edinme kastıyla hırsızlık olarak kabul ettiğinden bu hususu sadece eleştiri konusu yapmıştır.

Bölge Adliye Mahkemesi Başsavcılığının CMK 308/A maddesine göre yapılan olağan üstü itirazı geçitli şekilde iki noktada toplanmaktadır. Öncelikle sanığın suç işleme kastıyla hareket etmediği ileri sürülmekte, suç işlemek kastıyla hareket ettiği kabul edilse bile eylemin kullanma hırsızlığı olduğu ileri sürülmektedir.

Dosya ve itiraz dilekçesi suç işleme kastının var olup olmadığı yönünden incelendiğinde öncelikle genel bilgiler verilmesi gerekmiştir. Bilindiği gibi bir eylemin suç teşkil edebilmesi için Kanundaki tipe yani suç tanımına uygun olması, sanıkta manevi unsurun bulunması ve hukuka uygunluk nedeninin var olmaması gereklidir. Yargılama makamlarının sanığın eylemi gerçekleştirirken hangi saikle hareket ettiğini, içindeki duygunun ne olduğunu doğrudan doğruya bilmesi ve tespit etmesi mümkün değildir. Bu nedenle suçun manevi unsuru yani sanığın kastı belirlenirken dış dünyaya yansıyan ve kanıtlanan hareketlerine bakılmaktadır. Zira kastın bilme ve isteme unsurlarının var olduğuna mahkemece vicdanen kanaat getirilmesi gerekmektedir.

Somut olayda sanık, arkadaş oldukları anlaşılan ve evine gelen tanık xxx'nin kullandığı aracın anahtarını ondan habersiz hatta o uyurken masanın üzerinden alarak katılana ait aracı bulunduğu yerden almış ve kaza yapınca da olay yerinde bırakıp tanık xxx'ya haber vermek yerine başka yere götürmüştür.

Sanık yargılama aşamasındaki 04/12/20 tarihli savunmasında " aracın anahtarını bizzat şikayetçinin kızı xxx verdi" şeklinde beyanda bulunmuş ise de olayın sıcağı sıcağına soruşturma aşamasında 16/10/20 tarihinde alınan beyanı da ".....masanın üzerinde bulunan xxx'nin annesine ait olan 06 xx xxxxx plakalı aracın anahtarını aldım" şeklinde ifade vermiştir. Keza 18/10/2016 tarihli ifadesinde de "....arkadaşımın kullandığı 06 xx xxx plakalı aracını daha önceden de kullandığımdan ve samimiyetine güvendiğimden alarak yola çıktım..." şeklinde beyanda bulunmuştur.

Diğer taraftan tanık xxx'da tüm aşamalarda kendi kullandığı annesine ait aracın anahtarının bilgisi, izni ve rızası dışında onun evinde uyurken sanık tarafından alındığını söylemiştir.

Ayrıca savunma tanığı konumundaki xxx 'da aşamalarda beyanlarında sanığı arayarak zor durumda olduğunu bildirmediğini söyleyerek " kişisel bir olay nedeniyle tartışınca yanına geleyim diye söyledi, bende kabul ettim, ancak krizde falan değildim. Yardım için kendisini çağırmadım" diyerek savunmayı doğrulamamıştır.

Tüm bu deliller göstermektedir ki sanık, katılana ait aracın anahtarını kullanıcı ve zilyet olan tanık xxx'nin izni, rızası ve bilgisi olmadan bulunduğu yerden alarak aracı kullanmak suretiyle faydalanmak istemiştir. Araç ile kaza yapınca derhal arkadaşı olan tanık xxx'ya haber vermemesi, aracı başka yere götürmesi ve bu güne kadar aracın hasarını karşılama yönünde bir çabasının olmaması da bu kastını göstermektedir. Bu nedenle Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığının terditli olarak yaptığı itirazının 1 ve 2 nolu itirazlarının yerinde olmadığı kanaatine varılmıştır.

Sanığın hırsızlık kastıyla hareket ettiği bu şekilde kabul edildikten sonra Daire ile Başsavcılık arasındaki hırsızlığın kullanma hırsızlığı mı yoksa mal edinme kastıyla yapılan hırsızlık mı olduğu yönündeki uyuşmazlığın çözümlenmesi gerekmektedir. Her ne kadar xx. Ceza Dairesi sanık hakkında TCK 146/1 maddesi uygulamış olsa bile eylem kullanma hırsızlığı değil, kilit altına alınmış mal aleyhine hırsızlık kabul edilmekle, aleyhe istinaf talebi bulunmadığından

istinaf talebinin esastan reddine karar vermiş ise de, olayın oluş ve kabul şekline sanığın eyleminin niteliğine ve tanık anlatımlarına göre sanığın eyleminin kullanma hırsızlığı olarak nitelendirilmesi gerektiği kanaatine varılmıştır. Çünkü sanık ve aracın zilliyeti tanık xxx önceden arkadaştır. Zaten olay gecesi tanık xxx sanığın evinde misafir olarak bulunmaktadır. 1991 doğumlu bir kız öğrenci olan sanığın aracı mal edinme kastıyla hırsızlayıp bu aracı elinden çıkarması, bu şekilde menfaat temin etmesi hayatın olağan akışına uygun düşmemektedir. Ancak sanık arkadaşının kullanımındaki aracı açık izni olmadan anahtarını habersizce alarak bulunduğu yerden götürmüştür. Aracı bu şekilde alma yani hırsızlama maksadı tanık xxx'nin bulunduğu yere gitme amacına yani kullanmaya yöneliktir. Bu nedenle sanığın eyleminin kullanma hırsızlığı olarak nitelendirilmesi gerektiği kanaatine varılmıştır.

5271 sayılı CMK'nın 253/1-a maddesi uyarınca kullanma hırsızlığı suçu uzlaşma kapsamında olan suçlardandır. Çünkü TCK 146/1 madde uyarınca hırsızlık suçunun, malın geçici bir süre kullanılıp zilyetine iade edilmek üzere işlenmesi halinde şikayete tabidir. Şikayete bağlı suçlar da uzlaşma kapsamındadır. Bu nedenle CMK 254.madde gereğince dosyanın uzlaştırma bürosuna gönderilmesi, uzlaşma hükümlerinin uygulanması, uzlaşma olmadığı takdirde davaya devam ile hüküm kurulması gerekmektedir. Cumhuriyet Başsavcılığının itiraz dilekçesindeki 3 nolu itiraz gerekçesi yerinde görülerek kabulü gerekmiş ve aşağıdaki şekilde karar verilmiştir.

Bu görüşe katılmayan kurul üyesi xx xx. Ceza Dairesinin kararlarındaki gerekçe ve raportör üyenin raporundaki tespitler doğrultusunda itirazın reddine karar verilmesi yönünde görüş bildirmiştir.

K A R A R : Yukarıda açıklanan nedenlerle;

1- Ankara Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığının 29/11/20 tarihli dilekçesi ile CMK 308/A maddesi uyarınca Mahkememiz xx. Ceza Dairesinin 21/11/20 gün ve 2019/* sayılı kesin kararına yaptığı itirazın;

a) İtiraz dilekçesinin 1.ve 2. maddelerinde açıklanan ve ileri sürülen itirazların sanığın hırsızlık suçunu işleme kastıyla hareket ettiği kanaatine varıldığından **REDDİNE**,

b) İtiraz dilekçesinin 3.maddesinde açıklanan ve ileri sürülen itirazın sanığın eyleminin kullanma hırsızlığı suçunu oluşturduğu kanaatine varıldığından **KABULÜNE**,

2-Müteakip işlemlerin 7188 sayılı Kanun ile değişik 5271 sayılı CMK'nın 308/A maddesi uyarınca dairesince yerine getirilmesine,

3-Kararın ve dosyanın xx. Ceza Dairesine iadesine,

4-Karardan bir suretin Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmesine,

xx/xx/20 tarihinde kararın 1/b maddesi yönünden kurul üyesi Daire Başkanı xxx'in muhalefeti ve oy çokluğu ile, diğer hususlarda oy birliği ile ve kesin olarak karar verildi.

Xxx xxxxx
Başkan

xxxx
Üye

(M)
xxxxx
Üye

Xxxx xxxxxx
Üye

xxx xxxxx
Üye

KARŞI OY ve GEREKÇESİ:

Suçta konu xx xx xxxx plaka sayılı aracın zilyedinin xxxx olduğu, aracın ruhsat kaydının tanık xxxxx'in annesi xxx adına kayıtlı olduğu, sanık xxxx ile xxxxx'in arkadaş olduğu, aracın zilyedi olan xxxx'nın 15/10/20 günü saat 20:30 sıralarında arkadaşı xxxxx'un evine suçta konu araç ile gittiği, aracı dışarıda park ettiği, daha sonra saat 01:30 sıralarında uyuduğu, sanığın xxxx'nın uyumasından faydalanarak xxx adına kayıtlı olan xx xx xxx plaka sayılı aracın anahtarını xxx'nın bilgisi ve rızası dışında, haksız bir şekilde ele geçirerek park halinde bulunan aracı bulunduğu yerden aldığı, sanığın aracı aldıktan sonra park halindeki iki araca ve çöp konteynırına çarparak, suçta konu araçta ağır hasar meydana getirebilecek şekilde kazaya sebebiyet verdiği, sanığın suçta konu çalıntı araç ile kaza yaptıktan sonra, kolluk görevlilerinin tutanak tutmasını beklemeden aracı kaza yaptığı yerden Balgat Otoparkına götürdüğü, oraya bıraktığı, daha sonra aracın zilyedi xx'e haber verdiği, sanığın aşamalarda birbirine tezat ve çelişkili savunmalarda bulunduğu, soruşturma aşamasında, kız arkadaşı xx'ya ait olan xx xx xxxx plaka sayılı aracı daha önceden de kullandığı ve samimiyetine güvendiğinden alarak yola çıktığını, daha sonra kaza yaptığını, aracı olay yerinde bıraktığını beyan ederek xx'e haber verdiğini beyan ettiği halde yargılama aşamasında, hırsızlık konusu aracın sahibi olan xx 'in kızı tanık xx'in arkadaşı olduğunu, suç tarihinde evinde misafir olduğunu, gece yarısından sonra xx isimli ortak kız arkadaşının kendisini aradığını, bulunduğu mekanda kavga çıktığını, zor durumda olduğunu, panik ataklar geçirdiğini, xxx isimli kişinin aynı zamanda ev arkadaşı olduğunu, kendisini çağırması sebebiyle xxx'ya haber verdiğini xx 'nın alkollü olduğunu, kendisine hitaben "Annemin aracını sen al git." demesi üzerine, xx'nın rızası ve onayı ile aracı aldığını, arkadaşı xx'nın Tunalı Hilmi'de bulunduğu mekana giderken kaza yaptığını, olayın hemen sonrasında alınan savunmasından tamamen farklı bir beyanda bulunduğu, tanık xx'nın ilk derece mahkemesince tanık olarak dinlendiği, tanık xx 07/11/2018 tarihli duruşmada sanığa telefon açtığını ve kendisi ile telefonda konuştuğunu ancak krizde olmadığını, yardım için kendisini kesinlikle çağırmadığı yönde beyanda bulunarak sanığın savunmasını doğrulamadığının anlaşılması karşısında, oluş ve dosya kapsamına göre, sanık ile suçta konu aracın zilyedi xx'nın arkadaş olduğu, xxin annesine ait araç ile sanığın evine oturmak için gittiği, xxx uyuduktan sonra sanığın xxx'dan izinsiz bir şekilde, suçta konu aracın anahtarını evden alarak, dışarıda park halinde bulunan xx xx xxx plaka sayılı araç ile olay yerinden ayrıldığı, trafik kazası sonrası aracı başka bir yere götürüp bıraktığı, daha sonra xx'ya haber verdiği şeklinde gerçekleşen somut olayda, sanığın iradesinin, mal edinme kastıyla aracı çalması mı, aksi halde kullanma hırsızlığına mı yönelik olduğunun tespiti gerekmektedir.

Sanık, suçta konu aracı bulunduğu yerden alıp kaza yaptıktan sonra, suç ve ceza tehdidinden kurtulmak için, önce soruşturma aşamasında arkadaşı xx'nın kendisini arayarak çağırması üzerine, söz konusu aracı alarak arkadaşı xx'nın yanına gittiğini beyan ettiği halde, yargılama aşamasında, talimat mahkemesinde hırsızlık konusu aracı, katılan xx'in kızı tanık xxx'in kendisine rızası ile verdiğini, asıl mahkemesinde ise arkadaşı xx'ya yardım etmek için suçta konu aracı xx'nın bilgisi ve rızası dahilinde aldığını beyan eden savunmada bulunduğu ancak sanığın bu savunmasını, ne aracın zilyedi tanık xxx'in doğruladığı, ne de sanığın arkadaşı xxx Çolak'ın sanığın savunmasını doğrular mayette beyanda bulunmadığı anlaşılmıştır.

Kullanma hırsızlığı suçunun oluşabilmesi için geçici yararlanma amacıyla alınan aracın kısa bir süre kullanıldıktan sonra sahibine geri verilmesi veya kolaylıkla bulunabileceği bir yere bırakılması, henüz bırakılmamış ise geri verilmek üzere alındığının açıkça anlaşılması ve iade amacının araç alınırken mevcut olması gerektiği, sanığın suçta konu aracı park halinde iken çaldıktan sonra bir süre gezip, aracın kaza yapması üzerine terk ettiği, daha sonra tanık xxx'in haber verdiği, sanığın suçta konu aracı haksız yere ele geçirilen anahtar ile bulunduğu yerden alıp götürmesi, daha sonra kaza yapması şeklinde gerçekleşen eyleminde, kullanma hırsızlığının

**ANKARA BÖLGE ADLİYE MAHKEMESİ CEZA DAİRESİ BAŞKANLAR KURULU KARARI 2019/
(CMK 308/A MADDESİNE GÖRE)**

oluşabilmesi için aracın geri verilmek üzere alındığının açıkça anlaşılmadığı gibi, iade amacının da araç alınırken mevcut olmadığı anlaşıldığından, sanık kaza yaptıktan sonra suç ve ceza tehdidinden kurtulmak için aşamalarda birbiri ile tutarlı olmayan beyanlarda bulunduğu, sanığın bu savunmasının dosya kapsamındaki bilgi ve belgelerle örtüşmediği, Ankara Bölge Adliye Mahkemesi İtiraz Kurulu'nun yapmış olduğu yorumu kabul etmemiz halinde, mal edinme ve hırsızlık kastıyla çalınan araçların, daha sonra kaza yapılarak olay yerinde terk edilmesi halinde, sanıkların ileri süreceği "Kısa süreliğine kullanmak için almıştım, daha sonra geri bırakacaktım." şeklinde savunmada bulunmaları durumunda, her araç ve motosiklet hırsızlığı eyleminin kullanma hırsızlığı olarak kabulünün zorunluluk arz edeceği aşikardır.

Sanığın üzerine atılı hırsızlık eylemi TCK'nın 142/2-d maddesinde düzenlenen haksız yere ele geçirilen anahtar ile suça konu aracı, mal edinmek kastıyla hareket ederek, çaldığının kabulü gerekirken, İtiraz Kurulu'nun, sanığın üzerine atılı hırsızlık eyleminin kullanma hırsızlığı kabulü yönündeki değerlendirmesine katılmıyorum.

xxxxxx

Üye